

WOJEWODA ŁÓDZKI

PNIK-I.4131.954.2021

Łódź, 30 grudnia 2021 r.

Rada Miejska w Wolborzu

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 oraz 1834), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741, 784, 922 oraz 1873)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXIX/366/2021 Rady Miejskiej w Wolborzu z dnia 25 listopada 2021 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów obejmujących fragmenty obrębu geodezyjnego Żarnowica w miejscowościach Żarnowica Duża i Żarnowica Mała, gm. Wolbórz, w całości.

Uzasadnienie

W dniu 25 listopada 2021 r. Rada Miejska w Wolborzu podjęła przedmiotową uchwałę, a o prowadzonym postępowaniu organ gminy został powiadomiony zawiadomieniem o wszczęciu postępowania z dnia 20 grudnia 2021 r.

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie Burmistrz Wolborza złożył wyjaśnienia w piśmie z dnia 27 grudnia 2021 r. Zdaniem organu nadzoru złożone wyjaśnienia z przyczyn wskazanych poniżej nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, jak również istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują

ŁÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁÓDZI

90-926 Łódź, ul. Piotrkowska 104, tel.: (+48) 42 664 10 00, fax: (+48) 42 664 10 40Elektroniczna Skrzynka Podawcza ePUAP: /lodzuw/SkrytkaESP
<https://www.gov.pl/web/uw-lodzki>

Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Łódzki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji znajdziesz na stronie <https://www.gov.pl/web/uw-lodzki> w zakładce ochrona danych osobowych.

nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Pojęcie "zasad sporządzania planu" – których przestrzeganie stanowi przesłankę materialną zgodności planu z przepisami prawa – należy wiązać z samym sporządzeniem (opracowaniem) tego aktu planistycznego, a więc z jego merytoryczną zawartością (część tekstowa i graficzna, pozostałe załączniki do uchwały o uchwaleniu planu), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej. Natomiast pojęcie "trybu sporządzania planu" – którego dochowanie stanowi przesłankę formalną zgodności planu z przepisami prawa – odnosi się do sekwencji czynności, jakie podejmuje organ w celu doprowadzenia do uchwalenia planu, począwszy od uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu, a skończywszy na jego uchwaleniu.

Z ustaleń dokonanych przez organ nadzoru wynika, że uchwała Nr XXXIX/366/2021 została uchwalona z istotnym naruszeniem zasad sporządzania aktu planistycznego określonych w art. 28 ust. 1, w związku z art. 3 ust. 1 i art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888 z późn. zm.). Istotne naruszenie prawa to takie naruszenie, które jest nieakceptowalne w państwie prawa. Jest to między innymi naruszenie przepisów prawa ustrojowego, prawa materialnego oraz przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał przez jednostki samorządu terytorialnego. W przypadku stwierdzenia nieważności uchwały należy wykazać, że jej treść lub tryb podjęcia rzeczywiście istotnie narusza prawo, a ewentualne naruszenie miało znaczący wpływ na treść uchwały (wyrok NSA z dnia 6 sierpnia 2010 r., sygn. akt I OSK 754/10).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych; przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych. Z kolei z § 26 ust. 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1065 z późn. zm.) wynika, że w razie braku warunków przyłączenia sieci wodociągowej i kanalizacyjnej działka może być wykorzystana na cele budowlane pod warunkiem m.in. zastosowania zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków.

W art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustawodawca określił obowiązkowe zasady uchwalania planu miejscowego. W myśl art. 15 ust. 2 pkt 10 ww. ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. Natomiast w § 12 ust. 3 pkt 2 uchwały Nr XXXIX/366/2021 zapisano, że „dopuszcza się odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków, przy spełnieniu wymagań określonych w przepisach odrębnych, do czasu zapewnienia możliwości odprowadzenia ścieków do sieci kanalizacji”. Rada gminy zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ma prawo do kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej na terenie gminy, jednakże musi się to odbywać z poszanowaniem obowiązującego prawa. Mając na uwadze powyższe, w ocenie organu nadzoru, miasto Wolbórz nie posiadało upoważnienia ustawowego do ustalenia w niniejszym planie miejscowym nakazu przyłączenia do sieci kanalizacyjnej nieruchomości już wyposażonej w przydomową oczyszczalnię ścieków. Powyższe ustalenie planu miejscowego stanowi istotne naruszenie zasad uchwalania aktu planistycznego. Wprowadzenie w zapisach planu miejscowego obowiązku podłączenia do sieci kanalizacyjnej (z chwilą jej wybudowania) wszystkich obiektów, w których istnieje lub jest projektowana do realizacji wewnętrzna instalacja kanalizacyjna, bez wyłączenia obiektów posiadających indywidualną oczyszczalnię ścieków pozostaje w oczywistej sprzeczności z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Wykładnia przepisu § 12 ust. 3 pkt 2 ww. uchwały prowadzi do wniosku, że w sytuacji gdy sieć kanalizacyjna zostanie wybudowana niedopuszczalne będzie korzystanie zarówno ze zbiorników bezodpływowych, jak również indywidualnych oczyszczalni ścieków. W wyroku WSA w Łodzi z dnia 19 sierpnia 2020 r. (sygn. akt II SA/Łd 127/20) stwierdził, że jeżeli organ stanowiący gminy wbrew postanowieniom przywołanej ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach uniemożliwił korzystanie z przydomowych oczyszczalni ścieków to stanowi to istotne naruszenie regulacji ustawowej, a w konsekwencji uchybienie zasadom sporządzania miejscowego planu. Dalej w powyżej cytowanym wyroku czytamy, że „Działanie takie jest nadto nie do pogodzenia z określoną w art. 7 Konstytucji zasadą legalizmu, wedle której organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to, że gmina wykonując we własnym imieniu i na własną odpowiedzialność zadania publiczne z jednej strony ma zagwarantowaną samodzielność, która podlega ochronie, ale z drugiej strony granicą tejże samodzielności jest sprzeczność z prawem, a zatem działanie – co do swej istoty – inne, niż określa to obowiązujący przepis. Samodzielność gminy może być bowiem realizowana tylko w granicach dozwolonych prawem, co w procedurze planistycznej przejawia

się tym, że wobec hierarchiczności źródeł prawa plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa miejscowego nie może regulować materii należących do aktów wyższego rzędu i nie może być z nimi sprzeczny".

W ocenie organu nadzoru na rysunku przedmiotowego planu miejscowego nie zostały wskazane granice terenów zmeliorowanych, o których mowa w § 7 pkt 3 ww. uchwały. Powyższe w ocenie organu nadzoru narusza art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały, w związku z § 8 ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587), który stanowi, że na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. Do projektu rysunku planu miejscowego dołącza się objaśnienia wszystkich użytych oznaczeń. Treść powołanych przepisów wskazuje, że część graficzna planu powinna stanowić odzwierciedlenie zapisów części tekstowej i nie może być z nią sprzeczna, co ma miejsce w niniejszej sprawie.

Ponadto zdaniem organu nadzoru § 10 pkt 4 lit. a ww. uchwały dotyczący ustaleń w strefie ochronnej od linii elektroenergetycznej średniego napięcia 15 kV o treści, że „zakazuje się lokalizowania w przypadku realizacji budynków pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi, zgodnie z obowiązującymi przepisami z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych oraz ogólnych przepisów i higieny pracy” jest wewnątrznie niespójny oraz nie reguluje szczególnych warunków zagospodarowania terenów pod ww. linią oraz ograniczeń w ich użytkowaniu, co stanowi naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zakaz lokalizowania w wyznaczonej strefie ochronnej oddziaływania ww. linii elektroenergetycznej pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi stanowi ustalenie wynikające z § 314 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1065 z późn. zm.), a nie jak błędnie wskazano w ww. przepisie uchwały z „obowiązujących przepisów z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych oraz ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy”.

Z tych też względów, wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego stało się konieczne i należało orzec, jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

WOJEWODA ŁÓDZKI

Tobiasz Bocheński

Do wiadomości:

Burmistrz Wolborza